

Muž, v jehož jménu je i název města, které máte v tomto pokračování soutěže určit, zemřel sotva pětaticetiletý (3. října 1226). Přesto se stihl proslavit životními zásadami, náboženskou zaujatostí tak, že jej papež Řehoř IX. svatořečil již 16. července 1228!

a si nejslavnější svatý

Poslze, za dlouhá století, na sebe Serafinský (občas se mu i takto říká) nabalil bezpočet zaručených fakt, historek a spisovatelstvími brky vyšperkovaných legend. Berme, jak dávají. A v kostce lze shrnout, že náš hrdina v mládí nijak – a ničím – nevybočoval ze společnosti vrstevníků, bohatých mladíků. Stejně jako ostatní zlatá mládež té doby obdivoval truvéřské písně a snil o životní dráze udatného rytíře. Utrácel čas zcela marnotratně, bezstarostně, bezmyšlenkovitě.

Pak ale – roku 1201 při tažení proti Perugii – vyrazil za naplněním hrdinného ideálu. Jeho město však prohrálo, Serafinský skončil na celý rok v zajetí, vážně ochořel, začal uvažovat nad životem, měl mnohá vidění a utkvělé sny, v nichž mu Bůh opakovaně sděloval a prorokoval: tvým posláním bude chudoba a služba Ježíši Kristu!

Mladík se nadšeně vydal na pouť do Říma. V metropoli jej čekalo obrovské rozčarování a zklamání nad široce rozevřenými nůžkami od superbohatství (především církve) k naprosté chudobě (běžných lidí). Tehdy zahodil peníze, vyměnil si oděv s nejbližším žebrákem a sám se začal toulat.

Dokud jej otec nevydělil, pomáhal potřebným vlastními prostředky. Jako nemajetný námezdně pracoval, kde se dalo. Umýval nádoby, opravoval kostely, staral se o malomocné – a hlásal absolutní chudobu, úplné odevzdání se do vůle Boží.

Začali se kolem něj shromažďovat první žáci, následovníci. V roce 1209 sepsal Serafinský jednoduchá řeholní pravidla (jinak po něm máme celkem rozsáhlé literární dílo!) a vyprofiloval oficiální Řád menších bratří. Dnes jde o – celosvětově známé

a významné – „žebravé“ společenství mni-
chů nesoucí jeho křestní jméno.

Příslušné učení – mezi lidmi hodně materiálně zaměřenými – ovšem příliš nefčelo, proto údajně odešel kázat alespoň do lesa, kde mu veškerá zvěř – zázračně – pozorně naslouchala. Postupně zájemců přece jen přibývalo. Dokonce se mezi nimi objevila – též očistným záměrem nadšená – žena Klára a manažer chudých s ní založil Ordo Sanctae Clarae (u nás Řád chudých paní, nebo též Klarisky, mezi něž patřila třeba svatá Anežka Česká!).

Serafinský by rád odešel z tohoto světa mučednickou smrtí, vyhledával proto nebezpečnost, s křížovou výpravou až k tu-

reckému sultá-
novi doputoval
– a vždy vyvázl.
Traduje se, že
jeho fyzický
stav nezadržitel-
ně upadal, až se
17. září

1224 na je-
ho těle objevila stigma-
ta, krvácející rány na rukou a boku,
stejně jako u Ježíše na kříži...

Světcovo rodné město patří mezi nejma-
lebnější italské pozoruhodnosti. Leží na
vyvýšenině a již ze značné dálky je v něm
patrná Bazilika (pojmenovaná po vyznava-
či duchovní služby), s vyhledávanými fres-
kami středověkého malíře Giotto (po niči-
vém zemětřesení v roce 1997 obdivuhodně
zrestaurované do původní krásy). Během
procházky starobylými uličkami tady „pot-
káte“ další architektonické, historické
skvosty – příkladně Katedrálu sv. Rufina,
gotickou Baziliku sv. Kláry (s hrobem svě-
tice) nebo nejstarší místní kostel Santa
Maria Maggiore...

Řešení zasílejte na adresu redakce nejpozději do 30. dubna 2008

Řešení z č. 2/2008 zní: město LUCCA

Ze správných odpovědí jsme vylosovali: Marcela Pospíšilová, Přerov;

Milena Řeháčková, Jesenice
u Prahy; Jaroslava Franzová,
Netolice.

Blahopřejeme a zasíláme knižní
odměnu!

**Znaky
evropských
měst**

Policista č. 4/2008

KUPON č. 4

/ki/
Foto Dana KUTALKOVÁ
Kresba František DOUBEK